

متن پرسش

با سلام: استاد حقیقتاً نمی‌دانم با چه انگیزه‌ای به زیارت اربعین و به جایگاه اربعین باید نگاه کنم تا در امروز زندگی نیز بتوانم با امام حسین(ع) زنده بمانم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نکته‌ی مهمی است و هر روز و هر سال باید در فضایی که حضرت اباعبدالله «علیه السلام» در دل تاریخ اسلام تاریخی را به ظهور آوردند، فکر کرد و متوجه بود بالاخره تاریخ ما تاریخ حسین «علیه السلام» است به همان معنایی که عزیز دل مان سردار دل‌ها فرمود: «ما ملت شهادتیم، ما ملت امام حسینیم».

در این رابطه عرایضی را در روز اربعین خدمت عزیزان عرضه داشتیم که سرفصل‌های آن را ذیل خدمتتان ارسال می‌کنم. موفق باشید

اربعین حسینی و ادامه‌ی راه توحیدی که شروع شده است

باسمه تعالی

۱. زیارت اربعین با سلام به حضرت با توصیفاتى مثل «ولئى الله» و «حبيب الله» و «خليل الله» و «صفى الله» شروع می‌شود. سپس عرضه می‌داریم: خدایا! او را با شهادت بزرگ داشتی «أَكْرَمْتَهُ بِالشَّهَادَةِ» و سعادت را به او هدیه کردی «وَ حَبَوْتَهُ بِالسَّعَادَةِ» و او را حجت برای خلقت قرار دادی تا در مشکلات راه را گم نکنند «وَ جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ». خدایا! آن حضرت در دعوت و خیرخواهی عذری برای کسی باقی نگذاشت و بذل کرد خون را در راه تو «فَاعْدَرْ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنْحَ النَّصْحِ وَ بَدَلَ مُهَجَّتَهُ فِيكَ» تا بندگان را از نادانی و سرگردانی برهاند و بیدارشان کند «لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ خَيْرَةَ الضَّلَالَةِ» و در مقابل آن‌هایی که مورد خشم تو و پیامبرت بودند با صبر و شکیبایی جهاد کرد «فَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُخْتَسِبًا حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ» تا که خورش در راه طاعت تو ریخته شد. و پس از آن باز سلام به آن حضرت در آن زیارت شروع می‌شود که ملاحظه خواهید کرد.

۲. کربلا حکایت از آن دارد که مسیر توحیدی اسلام، مسیر آسان و بی دردسری نیست، ولی پایدار و باقی است. به عنوان نمونه آقای علی خوش لفظ، بسیجی جانباز دوران دفاع مقدس و راوی کتاب

«وقتی مهتاب گم شد» خطاب به رهبر معظم انقلاب گفت: «فقط یک نکته بگویم؛ ببخشید من بسیجی آقای متوسلیمان بودم .. این که آقا! شما خیلی دارید درد می‌کشید، زجر می‌کشید؛ به هر حال این بحث اختلاس‌ها و حقوق‌های نجومی را می‌گویید، این‌ها گوش نمی‌دهند. یک چیزی بگویید که ما آرام بشویم؛ ما همچنان فدائی شما هستیم؛

رهبر معظم انقلاب «حفظه‌الله» فرمودند: آرام باشید. این چیزهایی که شما می‌بینید، این‌ها حوادث طبیعی یک راه دشوار به سمت قلّه است؛ هیچ انتظار نباید داشت که اگر ما می‌خواهیم برویم به قلّه‌ی توچال یا قلّه‌ی دماوند، در راه چاله نباشد، سنگ نباشد، باد نباشد، دود نباشد، گاز نباشد؛ مگر می‌شود؟ اما داریم می‌رویم، داریم می‌رویم، عمده این است. اصلاً نگران نباشید؛ این حوادث وجود دارد؛ اگر این حوادث نبود باید تعجب می‌کردید.» و کربلا نشان داد آن راه به اربعین ختم می‌شود، یعنی راه توحید بدون موانع نیست ولی همچنان ادامه دارد.

۳. هر سال نظر به اربعین حسینی (ع) می‌اندازیم تا به خود بفهمانیم راهی که شروع کرده‌ایم، راهی پایدار و مبارک است.

۴. شیعه متوجه است جهان بزرگ‌تر از آن است که یزیدیان بتوانند آن را اشغال کنند و جایی برای حسینیان نگذارند.

۵. باید در اربعین به چیزی ماورای آنچه در سیطره‌ی یزیدیان است، فکر کرد، جایی که هرکس می‌تواند در آن‌جا حاضر شود. زن و مرد و عرب و عجم و ثروتمند و فقیر و بی‌سواد و باسواد همه می‌توانند در آن‌جا حاضر باشند و از عطایای خاص خداوند که مخصوص آن فضا است، بهره‌مند گردند.

۶. در حضور خطر و با رویارویی با آن و عقب‌نشینی نکردن، ماورایی به ظهور می‌آید که تهدیدِ خطر، چون گردی می‌شود در هوا. در استقبال از خطر است که شرایط عوض می‌شود، چه آن شرایط تحریم و محاصره‌ی شعب ابی‌طالب باشد و چه شرایطی که یزیدیان در کربلا به وجود آوردند. یعنی با عقب‌نشینی نکردن در مقابل خطر، امکان ادامه‌دادن خود را فراهم می‌کنیم، وگرنه امکان ظهور حقیقت از میان می‌رود.

در روز اربعین با چنین رویکردی امام را زیارت می‌کنیم.

والسلام علیکم ورحمه‌الله و برکاته